NN 30/2021 (26.3.2021.), Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

HRVATSKI SABOR

646

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 19. ožujka 2021.

Klasa: 011-01/21-01/12
Urbroj: 71-10-01/1-21-2
Zagreb, 23. ožujka 2021.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 41/18. i 98/19.) u članku 2. stavku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

»1. Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226, 10. 9. 2003.), kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/645 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o izmjeni Direktive 2003/59/EZ o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika i Direktive 2006/126/EZ o vozačkim dozvolama (Tekst značajan za EGP) (SL L 112, 2. 5. 2018.).«.

Članak 2.

U članku 4. stavku 1. točki 45. riječi: »unutarnjem i« brišu se.

Točka 48. briše se.

Dosadašnje točke 49. do 64. postaju točke 48. do 63.

Članak 3.

U članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Vozači državljani države članice i vozači državljani trećih država koji su zaposleni u pravnim osobama i obrtima sa sjedištem u državi članici ili koji za njih rade i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičnu izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

– vozačka dozvola kategorije C1, C1E, C ili CE, kako su definirane propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna

– vozačka dozvola kategorija D1, D1E, D ili DE, kako su definirane propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) Vozači koji upravljaju vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola B kategorije, a koji obavljaju javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, mikroprijevoz, shuttle prijevoz ili povremeni prijevoz putnika moraju steći početnu kvalifikaciju po programu za vozače B kategorije.«.

Stavak 4. briše se.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Članak 4.

Članak 6. mijenja se i glasi:

»Od obveza iz članka 5. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h

b) kojima se koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, policije, civilne zaštite, vatrogasnih službi te službe hitne pomoći, kada se prijevoz obavlja za potrebe zadaća povjerenih navedenim službama

c) kojima se obavljaju ispitivanja na cesti u svrhu tehničkog razvoja, popravka ili održavanja novih ili prerađenih vozila koja još nisu stavljena u promet

d) za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije D ili D1 i kojima upravlja osoblje koje se bavi održavanjem, ako se radi o vožnji bez putnika prema centru za održavanje smještenom u blizini najbliže baze za održavanje kojom se koristi prijevoznik ili iz njega, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost

e) koja se upotrebljavaju u hitnim intervencijama ili u spasilačkim misijama, uključujući vozila koja se upotrebljavaju pri nekomercijalnom prijevozu humanitarne pomoći

f) koja se upotrebljavaju za obuku vozača i vozački ispit svake osobe koja želi ishoditi vozačku dozvolu ili svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti (SSO) u skladu s člankom 7. i člankom 9. ovoga Zakona, pod uvjetom da se ta vozila ne upotrebljavaju za komercijalni prijevoz tereta i putnika

g) koja se upotrebljavaju za nekomercijalni prijevoz putnika ili tereta

h) kojima se prevozi materijal, oprema ili strojevi koje vozači upotrebljavaju tijekom rada, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost

i) koja upotrebljavaju poljoprivredna, hortikulturna, šumarska, ratarska ili ribarska poduzeća za prijevoz robe, kao dio vlastite poduzetničke djelatnosti, osim ako je upravljanje tim vozilom dio vozačeve glavne djelatnosti.«.

Članak 5.

U članku 7. stavku 1. podstavku 1. iza riječi: »znanja« riječ: »ili« briše se.

U podstavku 2. iza riječi: »kvalifikacija« briše se točka i dodaje se riječ »ili«.

Iza podstavka 2. dodaje se podstavak 3. koji glasi:

» – kroz srednjoškolski program obrazovanja za zanimanje vozač motornog vozila, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom.«.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»(3) U slučaju stjecanja početnih kvalifikacija kroz srednjoškolski program obrazovanja za zanimanje vozač motornog vozila nakon završenog obrazovanja, uz redovitu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.«.

Stavci 7. i 8. mijenjaju se i glase:

»(7) Vozači iz članka 5. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona početne kvalifikacije stječu polaganjem teorijskog ispita iz poznavanja prometnih propisa.

(8) Nakon položenog ispita iz stavka 7. ovoga članka izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti za vozača B kategorije.«.

Članak 6.

U članku 9. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Periodična izobrazba sastoji se od obuke kojom se vozačima koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama i vozačima koji su izuzeti obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, s posebnim naglaskom na sigurnost prometa na cestama, zdravlje i sigurnost na radu te smanjenje utjecaja vožnje na okoliš.«.

Članak 7.

Članak 10. mijenja se i glasi:

»(1) Vozači državljani država članica početnu kvalifikaciju stječu u Republici Hrvatskoj ako u njoj imaju uobičajeno boravište, kako je uređeno propisom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani trećih država ako su zaposleni u pravnim osobama ili obrtima s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj odnosno ako za njih rade.

(3) Vozači državljani država članica i vozači državljani trećih država prolaze periodičnu izobrazbu u Republici Hrvatskoj ako u njoj imaju uobičajeno boravište ili u njoj rade.

(4) Ministar pravilnikom propisuje nastavni plan i program početne i periodične izobrazbe vozača za pojedine kategorije vozila, način provođenja provjere znanja za stjecanje početne kvalifikacije vozača, vođenje evidencije, izgled obrasca SSO-a o početnim kvalifikacijama, SSO-a o ubrzanim početnim kvalifikacijama i SSO-a o periodičnoj izobrazbi te program i sadržaj ispita za stjecanje početne kvalifikacije za upravljanje autotaksi vozilima i vozilima kojima se obavlja iznajmljivanje vozila s vozačem.«.

Članak 8.

Naslov iznad članka 11. mijenja se i glasi: »Centri za osposobljavanje vozača«.

Članak 11. mijenja se i glasi:

»(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe vozača provode pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici koje za to rješenjem ovlasti Ministarstvo.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Pravne osobe i fizičke osobe – obrtnici iz stavka 1. ovoga članka (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje) za provođenje programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe moraju imati:

a) program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe, kojim se utvrđuju nastavni sadržaji, plan provedbe i nastavne metode, izrađen sukladno minimalnim zahtjevima i sadržajima izobrazbe za početnu kvalifikaciju i provedbu periodične izobrazbe

b) stručne kadrove za provedbu kvalitetne izobrazbe iz svih tematskih područja utvrđenih programom iz točke a) ovoga stavka sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog smjera te sa stečenim pedagoškim kompetencijama i najmanje jednom godinom radnog iskustva u području edukacije, od kojih najmanje tri osobe u radnom odnosu

c) u vlasništvu ili zakupu najmanje po jedno motorno vozilo kategorija C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D i DE, opremljeno za osposobljavanje, odnosno najmanje po jedno vozilo one kategorije za koju će provoditi program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe. Vozila moraju ispunjavati zahtjeve za ispitna vozila, utvrđena posebnim propisima

d) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m^2, propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m^2 radne površine, a za predavača najmanje 8 m^2 radne površine, u sjedištu ili u dislociranom mjestu za izvođenje nastave

e) u vlasništvu ili zakupu nastavna sredstva i pomagala za izvođenje programa početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe, informatičku opremu i program za realizaciju teorijskog dijela osposobljavanja (računalo i projektor u učionici, »magična« ploča, ploča s listovima, sheme pojedinih sklopova vozila (originalni ili umanjeni modeli sklopova vozila, primjerice mjenjač, motor itd.), analogni i digitalni tahograf, stručnu literaturu koja obuhvaća sva tematska područja utvrđena programom iz točke a) ovoga stavka

f) računalnu opremu za ostvarivanje informatičke povezanosti i

g) u vlasništvu ili zakupu prometno vježbalište, izvedeno sa suvremenim kolničkim zastorom (asfalt, beton) i propisno označeno, površine najmanje 1500 m^2 i dimenzija najmanje 25 m širine i 60 m duljine, na kojem je moguća provedba praktičnog dijela osposobljavanja.

(4) Centri za osposobljavanje dužni su poslove iz stavka 1. ovoga članka obavljati u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(5) Ministarstvo će rješenjem ukinuti rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe centru za osposobljavanje koji prestane ispunjavati uvjete iz stavka 3. ovoga članka ili ako stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe ne provodi u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(6) Protiv rješenja kojim se ukida rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu programa za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.«.

Članak 9.

Iza članka 11. dodaje se članak 11.a i naslov iznad članka koji glase:

»Ispitni centri

Članak 11.a

(1) Provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija za vozače iz članka 5. ovoga Zakona provode ispitni centri odnosno pravne i fizičke osobe – obrtnici koje za to rješenjem ovlasti Ministarstvo.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, srednje škole koje redovito provode nastavne planove i programe za stjecanje srednje stručne spreme u zanimanju »vozač motornih vozila«, a koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom imaju status ispitnog centra.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Ispitni centri koji provode provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona moraju imati:

a) stručne kadrove za provedbu ispita sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog smjera te sa stečenim pedagoškim kompetencijama i najmanje jednom godinom radnog iskustva u području edukacije, od kojih najmanje tri osobe u radnom odnosu

b) u vlasništvu ili zakupu najmanje po jedno motorno vozilo kategorija C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D i DE, opremljeno za osposobljavanje, odnosno najmanje po jedno vozilo one kategorije za koju će provoditi program za stjecanje početnih kvalifikacija i periodične izobrazbe. Vozila moraju ispunjavati zahtjeve za ispitna vozila, utvrđena posebnim propisima

c) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m^2, propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m^2 radne površine, a za predavača najmanje 8 m^2 radne površine, u sjedištu ili u dislociranom mjestu za izvođenje nastave

d) računalnu opremu za ostvarivanje informatičke povezanosti i

e) u vlasništvu ili zakupu prometno vježbalište, izvedeno sa suvremenim kolničkim zastorom (asfalt, beton) i propisno označeno, površine najmanje 1500 m^2 i dimenzija najmanje 25 m širine i 60 m duljine, na kojem je moguća provedba praktičnog dijela osposobljavanja.

(5) Ispitni centri koji provode provjeru znanja za stjecanje početnih kvalifikacija iz članka 5. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona moraju imati:

a) u vlasništvu ili zakupu uredski prostor za prijam kandidata, površine najmanje 8 m^2, propisno opremljenu učionicu za provedbu teorijskog dijela osposobljavanja za najmanje 20 kandidata, pri čemu se za svakog kandidata mora osigurati najmanje 1,5 m^2 radne površine, a za predavača najmanje 8 m^2 radne površine, u sjedištu ili u dislociranom mjestu za izvođenje nastave, i

b) stručne kadrove za provedbu teorijskog ispita, sa završenim najmanje preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili integriranim preddiplomskim i diplomskim sveučilišnim studijem ili specijalističkim diplomskim stručnim studijem cestovnog prometnog smjera ili prava, s najmanje jednom godinom radnog iskustva.

(6) Ispitni centri nakon položenog ispita za stjecanje početne kvalifikacije izdaju odgovarajuću svjedodžbu o stečenoj stručnoj osposobljenosti (u daljnjem tekstu: SSO).

(7) Ispitni centri dužni su poslove iz stavka 1. ovoga članka obavljati u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(8) Ministarstvo će rješenjem ukinuti rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu ispita centru koji prestane ispunjavati uvjete i koji ne provodi ispite za stjecanje početnih kvalifikacija u skladu s izdanim rješenjem i ovim Zakonom.

(9) Protiv rješenja kojim se ukida rješenje o davanju ovlaštenja za provedbu ispita iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Ministar pravilnikom iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona propisuje način provjere znanja i najvišu cijenu polaganja ispita za stjecanje početne kvalifikacije vozača iz članka 7. ovoga Zakona.«.

Članak 10.

Članak 12. mijenja se i glasi:

»(1) Na temelju SSO-a kojim se potvrđuje stečena početna kvalifikacija iz članka 7. stavaka 2., 3. i 4. te SSO-a kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje iz članka 9. stavka 2. ovoga Zakona, sukladno članku 8. stavku 1. i stavku 2. točki a) podstavcima 1. i 2. i točki b) ovoga Zakona, policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole u vozačku dozvolu upisat će usklađenu oznaku Unije »95« u skladu s propisom kojim se uređuje izdavanje vozačkih dozvola.

(2) Vozaču kojemu je SSO iz stavka 1. ovoga članka izdan u Republici Hrvatskoj, a koji nema važeću hrvatsku vozačku dozvolu pravna osoba ovlaštena za izdavanje memorijskih kartica za tahografe, Agencija za komercijalnu djelatnost (u daljnjem tekstu: AKD), izdaje kvalifikacijsku karticu vozača.